

Musikalsk analyse af "Give Peace a Chance"

"Give Peace a Chance"⁴⁰ er skrevet i tonearten des-dur og har en optakt på 1/4. Instrumenteringen i sangen består af: Akustisk guitar, tromme, klap, lead vokal samt en unison kor-vokal og et kor med anden stemme. Sangens form er:

Struktur:		Funktion:
I	4t	Intro
A	7t	1. vers
B	17t	Omkvæd
A	7t	2. vers
B	17t	Omkvæd
A	7t	3. vers
B	17t	Omkvæd
A	7t	4. vers
B	17t	Omkvæd
B'	ca. 96 t	Coda

Sangen har karakter af en vise- eller liedform hvor der skiftes imellem vers og omkvæd: ABABAB etc. Viseformen giver sangen en rumlig udvikling hvor man hele tiden "vender tilbage" til udgangspunktet. Den rummelige udvikling underbygges også af omkvædets tilsyneladende endeløse gentagelse i slutningen.

Sangen indeholder en "optakt" til introen hvor lead-vokalen starter, alene og uden instrumenter på "Two" og støttes unison af en kor stemme på det næste "one, two, three four". Noden har medtaget dette i introen hvor two er optakten på 1/4, men som lytter opfatter du ikke det, at vokalen tæller instrumenterne ind, som en del af introen. Alligevel fungerer det som klar-parat-start princippet og er med til at opbygge en kort spænding der sætter sangen igang. Dette forstærkes af at instrumenterne først kommer på i anden takt, men her er der ingen vokal. Det skaber en soundmæssig forskel på de to dele hvor man ved at separere vokal og instrumenter skaber en forventning om næste gang vokalen begynder igen, og det kreerer en fremadrettet bevægelse i

⁴⁰ alle takthenviisninger går til vedlagte bilag 6. Henviisninger til hørbare elementer går til lydfilen, vedlagt USB'en, "Give Peace a Chance".

sangen. Den første del af vokalen er noteret med rytmenoder, det er fordi vokalen kun har til opgave at "tælle" instrumenterne ind. Hele introen kommer derfor til at fylde 5 1/4 takter ud fra noden, men kun 4 takter ift. lydfilen.

Versene er ens i sangen og består af 7 takter hvilket er unormalt for genren. Dette skyldes at den første takt fungerer som en slags "optakt" til verset hvor vokalen er noteret med 1/8 noder på 5. trin, sol (tonen 'f'). Som kvinten i guitarens des-dur et det en stabil tone, men skaber en mere fremadrettet bevægelse end hvis tonen havde ligget på grundtonen. Den fremadrettede bevægelse understøttes også af 1/8 betoningerne og at fraseringen ender på 4. slaget, det slag der indeholder den største fremadrettede bevægelse i taktarten. Resten af vokalen i versene er noteret med 1/8 rytmenoder, og det giver en soundmæssig forskel på den første- og de efterfølgende seks takter. En enkel triol har sneget sig ind i vokalen i 10. takt på 3. slag, men den har kun betydning for 3. vers hvor ordet "*United*" får rytmen "*U-ni-ted*" af triolen.

Den største soundmæssige forskel er fra vers til omkvæd hvor der sker et skift fra den rytmebaserede vokal til en melodibaseret vokal, og fra 1/8 noder til en blanding af flere nodeværdier. Det er muligt at inddele omkvædet i 2 ens dele fordi samme melodi og akkordprogression gentages to gange. Den melodiske frasering i omkvædet er "me-re-do" i den første takt (takt 13), "re-sol" i de næste 3 takter og "fa-me-re-do" i de næste 4 takter. Starttonen i den første frasering er 'f' og sluttonen er 'des'. Fraseringen starter dermed på en stabil tone (me) og ved at gå en tone ned til 're' opbygges der en spænding, som forlænges af bindebuen, denne udløses først på 'do'. Ved at lade fraseringen ende på 4. slaget skabes der en fremadrettet bevægelse i fraseringen som leder videre til næste takt. Her opbygges der spænding ved at lade melodien gå en tone op (des-re), på en helnode, som først forløses i takten efter hvor melodien springer en kvart ned til den stabile "sol". På 4. slag fra 16. takt går melodien en lille septim op til "fa" hvor fraseringen går dorisk ned og ender på grundtonen der slutter i 18. takt på en helnode der er sat sammen med de to næste takter via en bindebue. Ved at lade melodien slutte på do og 1. slaget, er der blevet skabt en følelse af lukket stabilitet. Melodien stræber ikke videre i sangen hvilket også underbygges af harmonien der ender på tonika. Sidste takt i hvert omkvæd er inddelt i fire volter. Hvor de tre første består af en rytmebaseret vokal der i en blanding af 1/8 og 1/4 noder leder videre til verset i en form for improviserede udråb. "*C'mon*", "*Let me tell you know*" og "*Oh let's stick to it*"⁴¹.

I den auditive version skabes det soundmæssige skift i høj grad af koret hvor de mere overbevisende synger med på omkvædet. I noden er det markeret i klaverstemmen hvor en unison stemme følger lead vokalen. Den hørbare forskel i koret og den relativt nemme frasering, der også

⁴¹ Lennon, John "Plastic ono Brad" - "Shaved Fish", Wise Publications 1975 s. 4 hhv. 1.-,2.- og 3 volte

markant understreges af helnoder, gør at denne del af sangen er nem at synge med på, den huskes bedst og er sangens hook. En lille forskel fra noden til den hørbare version markerer sig i omkvædets femte takt. Her ligger en medstemme sig en tert over lead'en. Det får omkvædet til at fremstå mere tydeligt. Den "gode" harmoni som tertsen skaber får også omkvædet til soundmæssigt at klinge bedere end verset.

Fjerde volte leder videre til coda som bliver en gentagelse af omkvædets sidste 8 takter. Der ledes her ikke op til en decideret afslutning, men der er i noden noteret at stykket gentages 12 gange, hvor der herefter fades ud. "*Shouts, Cheers, etc. Till fade*"⁴². Det passer næsten med den auditive version hvor det gentages 11 gange⁴³.

Trommen og klappene udgør sangens groove som markeres på 1. og 3. slaget. Det er de to slag som er stærkest i 4/4 taktarten og indeholder ikke nogen bestemt fremadrettet bevægelse, men er med til at understrege og holde pulsen. Der er dog i den auditive version klap på alle pulsslagene.

Guitaren spiller hele tiden 1/8 og hvilket også er med til at skabe en fremadrettet metrik. I versene spiller guitaren des-dur, tonika. I omkvædene kan man i den auditive version høre at akkordprogressionen går fra tonika, i første takt, til dominanten tilføjet en lille septim i næste takt for derefter at gå tilbage til tonika igen. I noden skifter harmonikken, i omkvædets femte takt, fra A b 11 -> A b 13 -> A b 7. Man kan ikke høre at udvidelserne bliver spillet i den auditive version, men udvidelserne er med til at skabe en dissonans spænding der sammen med den dominantiske spænding, A b 7, fører fremad til forløsningen på D b .

Netop akkordsammensætningen i omkvædet er med til at understrege budskabet i lyrikken. Hvor der i første takt er "stilstand" på "*all we are*". I anden-, tredje- og fjerde takt opbygges der spænding på "*say, -ing*". Hvor disse takter rejser spørgsmålet: Hvad er det som "*we are saying*"? Som leder hen til sidste del der først bygger endnu mere spænding op i noden med udvidelserne, 11'eren og 13'eren, på "*give peace a*" og som til sidst forløses på "*chance*". Akkorderne skaber sammen med melodien en fremadrettet bevægelse i lyrikken.

I versene er det i høj grad vokalens rytmenoder der skaber den fremadrettede metrik i lyrikken. De betonede 1. og 3. slag fremhæver den første stavelse i hvert ord: "*Bag, Shag, Drag etc.*". I omkvædene er det "*all-we-say-ing-give-peace-chance*" som fremhæves af slagene, og det er (også) de ord som udgør sangens budskab.

⁴² Lennon, John - "Shaved Fish", Wise Publications 1975 s. 4

⁴³ hvilket rent teknisk vil sige at stykket spilles 12 gange i alt

Opsummering

“Give Peace a Chance” har både i lyrikken og musikken mange effekter der fremhæver teksten/sangens budskab og dens anvendelse som protestsang. Omkvædet har en enkelt struktur i melodien og er en gentagelse af samme linje. Det gør det meget nemt at huske og -synge med på. Effekten og udtrykket i de opremsende vers forstærkes af musikkens nærmest monotone udvikling der (desværre) gør det meget svært at synge med på. Skiftet fra det monotone vers til det melodiske og let syngelige omkvæd fremhæver omkvædets fællesskabsappel til tilhørerne. Musikken attribuerer på den måde til sangens formål som en “sing-a-long” protestsang.

Den rumlige udvikling gør også at sangen “aldrig” får en ende. På den ene side giver det budskabet mere mening (vi skal aldrig stoppe med at give freden en chance) og på den anden side gør det sangen oplagt til den ledende hymne i en demonstration (vi kan blive ved med at synge med på refrænet).